

escola

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT "ES LLEDONER"

Som
coope-
rativa!

www.lledoner.com

EDITORIAL

Roba customitzada, cotxes tunejats (de tuning), sabatilles personalitzades, etc... són les demostracions externes, de les rebel·lions internes contra un món que ens vol fer ser iguals que, vestir com, pensar com, i convertir-nos en éssers gairebé alineats.

Una de les nostres feines, com a educadors és fer de les ments un sementer, que siguin capaces de ser un mateix, que no tinguin por a seguir el camí escollit, que no es deixin aturar mai pel que diuen o diran i que no oblidin que cada un de nosaltres som personals i intransferibles.

I així ho hem fet.

Observareu que la portada d'aquesta revista té quelcom diferent a les que heu rebut fins ara, i no hem canviat ni el format, ni el tipus de lletra, ni res per l'estil, si vos hi fixau veureu que no n'hi ha cap d'igual, cada exemplar té el toc distintiu del seu propietari. Qui diu que Nadal, el representa un arbre engalanat?, perquè no pot ser una granera amb un llaç?, d'això es tractava, que cadascú pogués dir, en aquest cas dibuixar, la seva.

El resultat, ja l'heu vist, algunes portades espectaculars, i d'altres.... extraordinàries.

NOTÍCIES DE L'ESCOLA

NOVETATS AL CENTRE

Un dia d'aquest haurem de pensar d'afegir una pàgina més a la nostra revista, perquè de cada any, sobretot al primer número, tenim moltes novetats per explicar-vos.

1a. Els nous mestres que enguany compartiran curs amb nosaltres són: en **Xavi Fuster Menayo** que fa anglès a 4 anys i suport, na **Susana de la Calle Cànaves** imparteix les assignatures de matemàtiques i ciències naturals a secundària i en **Xisco Olivares Ballester** d'educació física també a secundària. Al primer cicle d'infantil hi ha hagut dues incorporacions noves: na **Gloria Perelló Roig** i na **Magdalena Riera Grimalt**. Na **Mª Antònia Obrador Adrover** substitueix na Pilar Manresa i na **Cristina Oliver Oliver** substitueix na Margalida Sureda Ramon, totes dues per baixa de maternitat, al segon cicle d'infantil. Des d'aquestes pàgines els donam la benvinguda, i desitjam que es trobin molt a gust amb nosaltres.

2a. Seguim parlant de mestres, tenim petits canvis d'ubicació, els d'en **Jaume Barceló** i d'en **Miquel Àngel Vicens** que enguany els trobareu a l'edifici de les Trinitàries, no és que s'hagin passat a infantil, no, és que enguany la nostra Cooperativa du a terme el programa ISLA, i ells dos en són els professors.

3a. I què és això del programa ISLA?, vos ho contam breument perquè en les pàgines següents, per la seva importància, en trobareu una detallada explicació. En poques paraules és una garantia social patrocinada per la Unió Europea. L'especialitat que nosaltres impartim és la d'Auxiliar de Puericultura.

4t. Heu pogut observar, en totes les circulars que vos hem fet arribar, que hem modificat el seu format, i disseny, s'han unificat els dos logotips de la

nostra cooperativa i de l'escola, i s'utilitzaran els colors distintius del centre, el blau i groc; d'aquesta

manera l'escola tindrà una imatge corporativa més en consonància amb els temps actuals.

NOTÍCIES PASSADES

Com ja sabeu a l'hora de fer una revista o diari, es

tanca l'edició en un dia en concret, en el diari una hora, i és per això que moltes de les notícies que posteriorment es produeixen no les podem incloure quan desitjam, com per exemple amb les dues que vos detallam a continuació que haurien d'haver aparegut en el número passat.

• Els alumnes de 4t B finalistes del concurs: "Team Up with David Beckham".

Els alumnes de la classe de 4tB del curs passat, es presentaren a un concurs de l'àrea d'anglès en què havien d'inventar una història els principals arguments de la qual eren, el treball en equip i la solidaritat. Els guanyadors podrien jugar un partit amb David Beckham. Aprofitant aquestes pàgines confessarem que férem un parell d'embulls. Ens explicam: una de les bases del concurs era que s'havien de fer grups de cinc i d'aquests s'escolliria la millor història. A nosaltres no ens va parèixer massa bé, en el cas de guanyar, només 5 de la classe anirien a veure el futbolista i t'agradi o no fas ràbia als companys que han quedat i que han fet la mateixa feina. Per tant decidírem presentar un únic

projecte, amb el noms i llinatges de tota la classe mesclats. La història que presentàrem fou la del petit pollet, evidentment amb un final feliç, i va agradar, i ens escolliren com a representants de les Illes Balears. No arribarem però a la final, tot no pot ser. Ja ho tornarem a intentar. Hem de dir, que, malgrat el petit embull que varem fer, queda demostrat que en molts de casos l'esforç col·lectiu aconseguix fites realment impensables.

• Recaptació per Guatemala

Bé es va passejar na **Marga Sureda** amb les vidrioles!, i una altra vegada queda demostrat que l'esforç i la constància duen els seus fruits, es va aconseguir reunir **947 €**, una quantitat que encara que no ho arregli tot, ajudarà molta gent a tornar a començar.

ECLIPSI SOLAR

Malgrat l'home l'hagi estudiat fins a cansar-se, i n'hagi descobert alguns dels milers secrets que guarda, l'Univers no deixa de sorprendre'ns. Les imatges que ens regala, i els fenòmens amb què ens meravella dia a dia i nit a nit fan que ens fascini a cada instant.

Així ho poguérem comprovar els privilegiats que el dia D (3 d'octubre) i a l'hora H (11:45) ens trobàvem a *12°53.4' LatN i 28°44.1' LongE*.

El matí no es presentava massa segur, uns núvols del nord amenaçàvem la visió de l'esplèndid espectacle que es preparava. Ho teníem tot preparat, uns dies abans, també teníem a punt les ulleres reglamentàries, no fos cosa que ens féssim mal als ulls. Però quan miràvem el cel no teníem massa clar que veiéssim res, més d'un bufava a veure si els niguls fugirien. Però... una altra vegada la màgia de l'univers, el cel es va fer ben blau, en el moment i l'hora precisa, i poguérem veure com l'estrella més gran del nostre sistema solar es començava a enfosquir, bé ho direm així com toca, que ja ho hem après, la lluna es posava entre el Sol i la Terra. Quedàrem tots al·lu-

cinats, i per molt que ens diguessin que no miràssim molta estona el sol, no podíem baixar la vista.

BUNYOLS

És estrany i a l'hora preocupant com les tradicions més llunyanes s'avantposen a les més arrelades, com el pare Noel, o l'arbre de Nadal i darrerament les carabasses de Halloween als bunyols per les verges.

Per sort na **Margalida Estelrich** amb un grup de voluntàries i voluntaris de **4t d'ESO de Teatre**, va tornar a treure la ribella i la pasta i ens feren uns boníssims bunyols. I no només això, ens recordaren, d'on surten aquests dolços amb forat, i quina relació tenen amb les verges. A part que varen ser molt bons, la feina que feren na Margalida i els seus alumnes, no té preu (ja sé sona a anunci de targeta de crèdit), però és què és així i de vegades no

ho sabem valorar, gràcies per la lliçó, i esperem que l'any que ve vos hi torneu a posar.

ELS ANIMALONS DE LA CARITAT

No és que a la caritat haguem muntat un zoològic, però si seguim així aviat ho pareixerà. Primer vàrem començar amb uns ous, i ara ja tenim; pericos, serps i ratolins. I com que per nosaltres s'han convertit en uns amics més us els en volem presentar.

Primer tenim en Lancelot i na Ginebra, són dos pericos, un de groc i un de blau. Els varen dur els alumnes que ara fan 5è, i com que s'han avesat a estar a l'escola allà han quedat, són un poc renouers i els agrada el trui i canten tot el dia. Intentam ensenyar-los a xerrar, els costa, però estam segurs que ben aviat faran comptes de multiplicar. Després tenim una colobra, que la

va trobar n'Apol·lònia Montserrat per davora ca seva, com que hem vist molt de documentals del National Geographic, li vàrem dur un ratolí per estudiar el comportament dels dos individus un davant l'altre, i res es varen mirar un poc,

es barellaren també un poc i ara tan amics. Bé aquests són els nostres animalons, si els voleu venir a veure el nostre horari és de 9 a 12 i de 15 a 17, dissabtes i festius tancat; l'entrada és gratuïta.

CURSETS

Per tal de seguir mantenint la professionalitat en la nostra tasca docent, no deixam de assistir a curssets per tal de reciclar-nos, i així estar sempre al dia de les novetats en el camp de l'ensenyança, tal és el cas de **Margalida Sureda**, la PT, que en aquest trimestre ha assistit, juntament amb na **Catalina Moll**, a la I Jornada de menors en edat esco-

lar: conflictes I. Però no només això, na **Margalida** ha fet de professora a l'UIB impartint la matèria de Necessitats Educatives Especials, per a Monitors de Temps Lliure (curs organitzat per la Creu Roja); actualment està realitzant el Curs d'Expert Universitari en intervenció en maltractament infantil.

També na **Catalina Moll** i na **Francisca Gilart** han assistit al II Congrés anual sobre ensenyament: fracàs escolar, els dies 24, 25 i 26 de novembre, i el nostre director, **Antoni Vicens**, al I Congrés d'Educació a les Illes Balears: Els reptes de l'educació a les Illes Balears, els dies 20, 21 i 22 d'octubre.

Na **Maribel Vilanova** ha realitzat el I Seminari d'Immigració de les Illes Balears, els dies 1 i 2 de desembre.

Els nostres professors de secundària **Catalina Moll**, **Susana de la Calle**, **Margalida Nicolau**, **Francisca Gilart**, **Miquela Orfi** i **Antoni Maimó** han realitzat un curs sobre la Prevenió escolar i familiar de l'associació Projecte Home amb el lema "Entre Tots". Na **Maria Antònia Vaquer** realitza un Master Universitari en tecnologia Educativa depenent de la UIB i de la Universitat

Rovira i Virgiri. I na **Susana de la Calle**, realitza unes "Pràctiques de laboratori de biologia".

VUIT CONCURS DE DIBUIX I CONTES

Amb motiu de la diada de Mallorca de 2005, el Consell Insular va organitzar el concurs de dibuix i contes amb la temàtica del que representa aquest dia senyalat. Enguany hi han participat els alumnes de quart de primària, malgrat que tots els dibuixos eren d'una gran qualitat no se'n dugueren cap premi, això sí els convidaren a una gran festa on tots s'ho passaren d'allò més bé.

NOTÍCIES D'INFANTIL

Aquest trimestre els nins de 3, 4 i 5 anys ens hem disposat a fer unes petites sortides pel nostre poble. Començam a esser més grans i no només volem estar dins l'escoleta sinó que volem sortir a conèixer i a veure coses.

Vàrem començar fent festa per les verges, per això vàrem anar a Sant Alfons a **menjar bunyols** i com no, a veure com els feien i ens varen explicar aquesta tradició.

També vàrem fer una visita a la **Ludoteca Pública "Es Lledoner"**. Ens ho

vàrem passar "pipa". I a la vegada també coneguèrem l'edifici de la Biblioteca.

Els de P-4, que ja som una mica més grans vàrem visitar el **Parc dels Bombers** de Felanitx. A veure si n'hi haurà qualcun de nosaltres que ho serà quan sigui gran.

I els de P-5, que som els més grans de l'escoleta, vàrem anar a l'**Ajuntament** i ens va rebre la batlessa. N'hi va haver molts de nosaltres que ens va agradar tant allò que tots volíem esser batles i batlesses. I un altre dia vàrem anar a la **Polícia Local**. Ens mostraren els cotxes, motos, sirenes, manilles... una passada de sortida. Tots dèiem

el mateix “*quan sigui gran seré policia*”.

TAULA DE DEBAT: [El teatre com a transmissor de valors]

Margalida Estelrich, participà el passat dissabte, 15 d'Octubre, en un col·loqui que s'organitzà a Vilafranca dins el marc de la fira de teatre Infantil i Juvenil de les Balears. El tema a debatre era “*El teatre com a transmissor de valors*”. Hi participaven també, Tim Baker, director del teatre Nacional de Gal·les, Marta G Otín, Directora teatral de l'Associació Cultural de Granollers, Joan Lacomba, catedràtic d'institut i fundador del grup Xicarandana, Guillem Ginard, director insular de cultura del Consell de Mallorca i el també felanitxer Jaume Caldentey com a representant del Govern Balear. Joan Gelabert, catedràtic d'institut fou el moderador. Es posaren sobre la taula temes molt interessants referents a teatre, joventut, educació i valors. Tot xerrant i exposant cada un les seves idees i experiències, hi va haver un acord unànime de la importància i la necessitat de treballar en i des del

teatre per a l'educació. Tim Baker exposà el treball que fan amb adolescents i de quina manera els eduquen en els valors que, creuen,

són més importants per viure còmodament en societat. Parteixen de les necessitats i inquietuds que expressen els mateixos joves i d'aquí en surt una obra de teatre que deixa una porta oberta al debat perquè cada un en tregui les pròpies conclusions. Un altre punt que es va tocar és la necessitat d'una major implicació de les institucions i més aportacions econòmiques. De tot el que es va exposar vàrem veure que el nostre teatre des Lledoner és troba en una posició més que digne, ja que alguns assistents quedaren admirats de l'envergadura i el treball que duim a terme.

PRESENTACIÓ LLIBRE

El dia 19 de desembre es va presentar a la Casa de

Cultura el llibre “*4 obres de Teatre per a nins*” de la mestra **Margalida Estelrich** que recull les adaptacions de les obres representades pel Taller de Teatre Es Lledoner.

CONFERÈNCIA A LA UIB: [Poesia, un trumfo mal jugat]

Margalida Estelrich fou convidada a fer una xerrada a la UIB sobre un sistema que va ideant d'ensenyar la llengua catalana partint de la poesia. Allà va explicar els punts de partida i els motius que la varen dur a emprendre aquesta tasca, que van des de la necessitat de treballar la llengua des de la llibertat i el gust, fins a la necessària motivació de la creativitat. El seu sistema parteix de les teories de l'Institut Escola sorgit en temps de la segona república, de les escoles Waldorf i l'antroposofia d'Steiner i de diferents articles i assaigs de Jaume Vidal Alcover, M Aurèlia Capmany, Antoni Artigues, etc.

L'exposició fou seguida pels alumnes de magisteri que es mostraren molt interessats.

Per altra banda **Margalida** també va assistir a principis de novembre al simposi sobre Miquel Bauçà

a Ciutat, organitzat per la UIB i d'on ens va dur una suggerents reflexions sobre l'obra d'aquest poeta felanitxer.

PUBLICACIÓ REVISTA ALEMANYA

S'ha publicat un reportatge amb el títol “*Schule auf Mallorca*” a la revista infantil alemanya “*Mach Mit*” sobre la nostra escola. S'explica com l'alumne **Marisol**, de nacionalitat alemanya, passa el primer dia d'escola a l'aula de na **Francisca Cler**. I com es realitza la integració i supera a poc a poc les dificultats que té amb l'idioma a una escola catalana.

A l'Escoleta, enfilam Rosaris!

Com és tradicional, quan arriba el dia de Tots Sants els padrins joves regalen als seus fillols/es un rosari. Encara que també els petits de l'Escoleta amb les nostres educadores en feim un d'aqueststtan bons, amb caramels, bombons, llepolies i fins i tot, una patena de carabassa boníssima !!!

I... enfilam, enfilam, fins que en un tres i no res tenim els rosaris fets i ens agrada tant tastar-los, no es pot evitar la temptació, m m m ...

Després arriba l'hora de dur-ho a casa per mostrar-ho als nostres pares, però poques vegades arriba

sencer, sabeu que ho és de bo !!

Quan el feim, cantam una cançoneta que tots/es coneixem molt bé:

Passa el fil i
toma passar el fil,
estira, estira i

tac, tac, tac!

ELS BUNYOLS

Aquesta vegada no va ser com cada any: no vàrem anar al forn a comprar bunyols sinó que vàrem anar a l'escola dels nins més grans. Allà ens varen explicar unes coses que quasi no acabàrem d'entendre. Que uns soldats havien mort onze nines però que després eren onze mil... El que tampoc no sabíem és que aquest dia era Santa Úrsula i això ens va fer molta gràcia. Els bunyols varen esser més bons que mai, aquesta mestra de Teatre, na Margalida, els va fer boníssssssssims, ens varem llepar els dits (i les nostres mestres també).

Com que encara som molt petitons i no sabem escriure gaire, les nostres mestres us han dit la nostra opinió, però aquí teniu uns dibuixos i unes petites frases del que vàrem fer aquest dia; el dia de les verges i ara també el dia de Santa Úrsula.

EN A NAI ASANTA ÚRSULA
COM PRA PUTALS
EN SUCRA

EL 2 BUNYOL 2

MANEROT ASPA

3 anys A

3 anys B

MACRATA NAS ATROS BUNYOS
 m'ha agradat veure a Sant alfons a
 començar bunyols

4 anys A

5 anys A

MAGRADATBOUR COM LLOLS
 m'ha agradat veure com es fan els bunyols

4 anys B

5 anys B

Segon Cicle d'Educació Infantil.

Primer d'Educació Primària.

BONS PROPÒSITS PER A NADAL

Aquestes són dades de pau, harmonia, on tots som més bons al·lots que mai, i sobretot de bons propòsits que a mig gener ja s'han oblidat. És un dels costums més universals per Nadal, a part de sortir la nostra part altruista que tenim amagada durant dotze mesos.

I això és el que hem fet els alumnes de tercer, les seves pròpies promeses i també qualche desig per aquest món tan embullat, només queda que es facin realitat, aquesta vegada queden per escrit i no en la memòria de l'oblit.

Aquí les teniu, moltes vos poden servir d'exemple per si no sabeu què demanar a l'hora dels raïms.

Més peix menjaré
I bona salut tendré

L'any que ve
faré la feina molt bé

A ma mare no enfadaré
I molt l'estimaré

Prest m'aixecaré
I més aviat llesta estaré

Voldria que el 2006
no hi hagués guerres a cap país.
I que tothom fos dolç com un pastís

Com més llegiré
més sabré.

Estudiaré i estudiaré
i molt lluny arribaré

Jo no vull canviar res
perquè m'agrada tot com és

Al 2005 moltes desgràcies hem vist.
Esperem que l'any que ve
tot s'arregli i visquem bé.

A principi de curs moltes coses volem fer
Ara veurem si en acabar tot estarà bé

Hem començat el curs amb molta paciència i calor.
Esperem acabar-lo sense que vessi el tassó.

Tercer d'Educació Primària.

L'ECLIPSI vist i sentit pels alumnes de 2n A de Primària:

Per a tots els alumnes va ser un dia molt especial. Tots ho expressen com una cosa mai vista (i, és clar, així és).

El que més crida l'atenció és, veient com són de petits, la majoria deien:

- *Mai ho havia vist, en tota la meva vida.*

Aquí teniu com ho han expressat:

- *Vàrem pujar en es terrat per grups i vaig veure com sa lluna tapava es sol. Va ser impressionant, però el que no me va agradar gens va ser no poder anar a jugar al pati perquè no podíem veure el sol, però el que me va agradar més va ser l'eclipsi. (Ma. del Mar)*

- *L'eclipsi em va fer sentir una emoció... Era gris i groc. No ho havia vist mai. (Maria)*

- *Vaig veure sa lluna que començava a tapar es sol i me va agradar molt, era com a blava i un poc blanca. (Bel Maria)*

- *Ens varen deixar unes ulleres i me va agradar molt. No ho havia vist mai i aquell dia me vaig sentir molt contenta. (Nena)*

- *No havia vist mai una cosa tan bonica com aquella i sa lluna tapava es sol fent un anell. (Mireia)*

- *Sa lluna tapava es sol i no ho havia vist mai. Era sa primera vegada que ho veia i per això me va agradar tant i era molt fosc perquè el sol no feia llum. (Miquela)*

- *Tothom deia que era guapíssim i jo estava tan nerviosa que quan vaig arribar i me varen posar ses ulleres perquè no me quedàs cega vaig poder veure sa lluna i es sol. (Silvia)*

- *Vaig veure que sa lluna tapava es sol quedant un anell i me vaig emocionar. (José Miguel)*

- *Vaig veure un eclipsi i va ser emocionant perquè ho vaig veure amb unes ulleres, perquè no ho havia vist en sa meva vida. (Caterina)*

- *Me varen donar unes ulleres especials i va ser molt emocionant. (Roberto)*

- *Sa lluna estava ja a baix. Sa mestra ens anava posant ses ulleres. No ho havia vist mai i vaig sentir molta emoció. (Magdalena)*

- *Hola! Jo som na Ma. Antònia i ara vos contaré quan va fer l'eclipsi: varem pujar en es terrat i ses mestres ens varen donar unes ulleres per veure l'eclipsi i era sa lluna que tapava es sol. Me vaig sentir molt emocionada. Amb ses ulleres es veia com si sa lluna tapàs es sol.*

- *Havia vist sa lluna i es sol com un anell de color blanc. Me va fer molt feliç, havia vist s'anell. (Sara)*

- *Molt emocionant, me va agradar molt. (Toni A. Rosselló)*

- *Vaig veure l'eclipsi, vaig anar a classe i vaig fer feina i me va agradar molt. (Carles)*

- *Vaig veure sa lluna i estrelles i estava molt feliç i vaig veure UN sol i vaig veure moltes coses. (Rafel)*

- *Sa lluna començava a tapar es sol i vaig baixar cap a classe. (Toni A. Barceló)*

- *Ses mestres ens varen donar unes ulleres. I me va agradar molt. (Pere)*

- *Me varen donar unes ulleres per veure un eclipsi. (Sergi)*

- *Vaig veure sa lluna i voltant es sol, va ser molt guapo i me va fer molt feliç. No l'havia vist mai un eclipsi de sol. (Antonia)*

- *Me va agradar molt perquè era molt guapo. (Laura)*

- *A mi me va agradar molt. Mai no n'havia vist cap d'eclipsi. Pareixia un tall de meló. (Montse)*

I EL MILLOR DE TOT EREN LES SEVES CARES I EXPRESSIONS, LLÀSTIMA QUE NO US LES POGUEM FER ARRIBAR.

Segon A d'Educació Primària.

Divendres - 21 octubre 2005
 "Festa de les Verges i els benyols"
 A les Verges canten serenates els
 fadrins a les fadrines i elles les conviden a
 menjar benyols a ells. Estan fets d'una
 pasta dolça que porta bàsicament ou,
 patata, farina i llevadura. S'han de
 fer al moment, per això aquests dies es
 veuen molts de portals on hi ha una
 grossa palla i un ribell que més
 senyala que allò en fan.

Segon B d'Educació Primària.

La serp i el ratolí

Els nins de Quart de Primària varen tenir l'ocasió d'observar la convivència d'una serp, una colobra mallorquina d'uns 70 cm de llargària, amb un ratolí.

Com direu que acabà la història?

Qui es menja a qui?

Història de la serp i el ratolí

Un bon dia la nostra mestra va trobar una serp i decidí dur-la a l'escola. La va deixar al passadís fins que tots els nins de la Caritat l'havien vista. Després la va pujar a la classe i passat uns dies un nin va dur un ratolinet molt petit i blanc. El vàrem posar amb la serp. S'encalçaven fins que la serp va agafar el ratolinet i l'enrevoltillà, però el ratolinet va botar i va aconseguir fugir disparat, va caure a terra i va fugir corrents.

Al cap d'uns dies, la serp es va cansar de perseguir el ratolinet i ja no li feia cas. Tots ens vàrem posar molt contents perquè vàrem pensar que la serp no tenia gana o que començava a hivernar. Un bon matí vàrem trobar la serp que ens mostrava la panxa. S'havia mort. Tots vàrem tenir un poc de pena. El que no sabem és si la

serp va morir sola o si el ratolí va guanyar a la serp. Així acabà la història de la serp i el ratolí.

El ratolí encara el tenim entre nosaltres. Menja molt i està molt xalest.

Magdalena Vicens Siquier

Albert Vicens Adrover

UNA SERP I UN RATOLÍ

Hem posat dins una capsa una serp i un ratolí, nosaltres estam endarrer qui es menja a qui.

Un dia ens varen deixar veure la serp, de cinc en cinc, jo només tremolava per quan em tocàs a mi perquè a i em fa molt d'oi tota classe de rèptils.

Quan a mi em va tocar quasi em vaig marejar, i a la classe en un instant vaig haver de pujar.

La història acabà així: quan la mestra va arribar la serp morta va trobar menjada pel ratolí.

M^a del Mar Grimalt Pomar

DINS UNA CAPSA

En una capsa quadrada hi ha una serp enrevoltillada i un ratolí molt petit que està sempre adormit.

Els dos s'encalçaven Mentre els altres els observaven.

Mariona Caldentey.

Quart d'Educació Primària.

ELS ALUMNES DE CINQUÈ OPINEN

Durant les diferents etapes de la vida els humans ens trobam en situacions diferents que ens ajuden a formar-nos com a persones. La manera d'afrontar cada situació depèn del caràcter de cada un. A continuació podreu saber com es sentien els alumnes de cinquè abans de començar aquest nou curs, tot un repte per a ells ja que canviaren l'edifici i passaven de ser els grans a ésser els petits. Com veureu les reaccions són diferents.

- *Vàrem començar les classes, estava intrigat per saber el nostre professor com seria.*

- **El primer dia que vaig sortir al pati tot eren nins i nines més grans que nosaltres.**

- *El mestre a vegades fa riure però quan s'enfada, s'enfada de veres.*

- **Estava tan tranquil a les vacances i justament vaig haver de començar l'escola, però vaig conèixer molts de nins nous.**

- *Després del pati ens va ensenyar l'escola, les classes, on hi havia la biblioteca i la secretaria, etc. Jo ja sabia una mica el que hi havia a l'escola, però el mestre ens va explicar més aules, llocs, etc.*

- **El vespre abans del dilluns quinze de setembre vaig fer la maleta tota nervisosa. No vaig poder dormir massa de nervis, tenia mal de panxa. El matí em vaig aixecar una mica tard, perquè a l'estiu estava avesada a aixecar-m'hi**

- *L'escola té un pati enorme amb el lledoner que m'agrada molt. L'arbre que fa anys que hi és. Al pati com és tant, tant gran jo me perd, no sé on som però m'hi aniré acostumat.*

- **No m'imaginava que la classe tingués quatre finestres i tanta claror, ni que la porta s'obris cap amunt, ni que tingués taules individuals ni amb un ordinador a classe.**

- *Quan venia amb el cotxe estava molt nerviós, em preguntava: serà molt estricte el professor? abusaran els més grans de nosaltres? Estava tan nerviós que no podia obrir boca. Però trobo que el primer dia de classe és el millor perquè és el més curt i no has de fer ni brot en tot el dematí. Però una de les coses que em va il·lusionar més va ser tenir un pati tan gran. Quan vaig entrar per les portes i veure gent tan gran que m'envoltava em vaig sorprendre molt.*

Sovint algunes persones quan arriben les vacances abandonen els seus animals de companyia perquè no saben què han de fer amb ells.

Hem demanat l'opinió als alumnes de cinquè. Aquests són les seves respostes i les solucions que ells proposen.

- *Jo crec que les persones, el que han de fer és deixar els animals o mascotes a casa d'un familiar, però el que no han de fer mai és deixar-los al carrer.*

- **Les persones que abandonen els animals no tenen cor, perquè si algun dia ells tornen vells no voldran que els seus fills els abandonin.**

- *Creo que les persones que tenen animals són els responsables i els han de cuidar i servir, perquè els animals són molt agraïts amb el seu amo.*

- **Ja s'acosta Nadal i molta gent abandona els animals de companyia, hem de pensar que faríem nosaltres si ens abandonessin. Nosaltres proposam: fer un grup de voluntaris que quan algú vagi de vacances el dugui a un centre perquè el cuidin fins que l'amo torni de vacances. Això costaria pocs diners i faria la felicitat de la mascota.**

- *M'agradaria dir la meua opinió: tota la gent compra les mascotes, de petits perquè són molt vistosos i juganers, però quan tornen grans ja no són tan vistosos ni juganers i la gent els abandona. La meua opinió és que es podrien obrir unes guarderies per mascotes.*

- **El meu amic i jo pensam que abandonar animals és una injustícia perquè els animals mai ens abandonarien a nosaltres. El meu amic té un gat i quan se'n van de vacances el deixa amb la seva cosina. Però hi ha gent que els porta de vacances o el deixen amb un amic.**

Això sí que són persones.

- *Per Nadal trobo que no haurien d'abandonar els animals. Trobo que haurien de posar una multa molt cara a les persones que abandonen els animals.*

- **Quan són molt petits agraden a tothom i diuen que són molt bonics. Però quan creixen no agraden a ningú. Doncs si quan creixen no els agraden que en comprin un que no creix gens.**

UN DIA A CIUTAT

• *Ni als moixos ni als cans els han d'abandonar perquè si els compres o els trobes pel carrer ells agafen els teus costums i la teva estimació. Encara que tu no ho creguis, però també els afecta.*

• **Les mascotes no s'han de deixar soles. Es el mateix que si els nostres pares ens deixassin sols una setmana. No ens agradaria!!.**

• *El meu moixet a la finestra de la meva habitació.*

• **He anat a passejar amb el ca i he vist que abandonaven els cans i totes les mascotes i he trobat que això no hauria d'esser així, si tens animals no els has d'abandonar perquè els animals son com nosaltres, tenen vida.**

• *Hola! Som un viciat dels animals, m'encanten, el meu animal preferit és el moix. Fa poc temps vaig donar un moix a un conegut, i l'altre dia el va abandonar emmig d'un foravila, quan m'ho va dir em vaig quedar al·lucinat. Jo tinc 5 moixos, 7 cans, 1 serp, 12 peixos i 13 canaris. Sí, ja sé que són molts, però m'encanten, què hi puc fer, no els abandonaré. Els animals són essers vius que tenen vida, que no és cap jugueta.*

Quan vaig de viatge els deix a la guarderia de mon pare. Amb els animals jug, patinam, els rentam i tenim cura d'ells.

Cinquè d'Educació Primària.

Els alumnes de sisè vàrem anar d'excursió a Ciutat. Hem intentat contar-vos el viatge escrivint una frase cada un, i així ha quedat:

ALUMNES DE 6è B

Vàrem partir una mica tard perquè el bus no arribava. Vàrem fer jocs sobre l'atmosfera per aprendre més sobre ella. **També vàrem aprendre coses de pintors, de quadres i d'escultures.** Vàrem veure quadres molt originals i fets amb qualsevol cosa. **Vàrem aprendre noves tècniques per pintar que d'entrada semblaven molt difícils.** *Vàrem anar a una botiga.* Vàrem comprar postals, punts i algun llapis o goma. Les postals eren molt barates, per les altres coses eren caríssimes. Ens divertirem bastant mirant quadres de Dalí, Picasso, Chillida ... que eren abstractes i imaginatius. **Jo, la veritat, és que en els quadres no veia res, només veia una cosa penjada amb coses aferrades.** Els de l'altra classe varen sortir més tard, així que els vàrem haver d'esperar a la plaça Major. **Mentre, vàrem comprar un gelat i a na Sara li va caure. Jugàvem a encalçar coloms i en Porràs va estar a punt de fer mal a un.** En Juanjo quasi en va agafar un però na Sara el va aturar agafant-lo per la camiseta. **Quan tornàvem del museu quasi vaig ferir un colom d'una puntada de peu.** Després ens en vam anar a l'autobús i vam cantar i escoltar música. **Vàrem arribar un quart d'hora tard a Felanitx, però vàrem arribar sense cap problema.** A mi, la veritat, és que el museu no em va agradar gaire. A l'Aula de l'Aire vàrem experimentar amb una espelma, un tassó i aigua; va ésser molt divertit. A mi me va encantar el museu, hi havia moltes coses; escultures, quadres de Miró, de Miquel Barceló... **Jo em quedaré amb l'Aula de l'Aire, els experiments, els jocs i tot el que hi vàrem veure.** En el museu em vaig fixar en un gerro molt gros, era d'en Miquel Barceló, i em va agradar moltíssim. **El matí vàrem xerrar de la contaminació.**

ALUMNES DE 6è A

Ahir, dia 16 de novembre, vîrem anar d'excursiï, a les nou el bus no hi era i va venir a les 9 i mitja. Primer vîrem anar a l'aula de l'aire i en va agradar molt. Els experiments amb l'aire varen Øsser molt divertits. TambØ vîrem fer un joc de vertader o fals, l'equip de l'esquerra representava que era la veritat i el de la dreta les coses falses. DesprØs v rem anar a dinar al Parc i llavors, caminant, al museu. En el museu ens varen fer esperar un poc així que anàrem a una plaça. Més tard sí que vàrem anar al museu, i ens varen fer deixar les mot-xilles en una taquilla. *Quan vàrem deixar les maletes ens vàrem posar a veure dibuixos. Vàrem veure tots els quadres, eren fantàs-tics i molt moderns.* DesprØs v rem veure les escultures i en acabar la visita v rem recuperar les motxilles. També hi havia una botiga i algunes per-sones (companys) compraven postals. Llavors vàrem tornar passar per la plaça amb coloms. Va ser molt divertit veure els quadres, i dins l'autobús ens miràvem les postals que havien comprat els amics. Les postals eren diver-tides, i algunes una mica rares. Jo, en Luc, vaig comprar una postal de Dal i una altra molt trista del primer quadre que v rem veure. A l'autobús vàrem seure junts en Pere i jo i vàrem molestar na M Antònia. Quan Ørem dins el bus, na Magdalena i na Georgina varen plorar. Na Marga va intentar tranquil·litzar-les, perØ no es deixaven. L'excursiØ va Øsser una experiència molt divertida, tant l'Aula del vent com el museu de la FundaciØ Joan March. Dins el bus, en Porràs ens molestava tot el temps a na Sabrina i a mi, n'Antònia. **Jo vaig aprendre molt, a l'Aula de l'Aire i lla-vors, amb l'explicació del museu.** A mi tambØ em varen agradar les dues coses i sobretot els avions que pas-saven baixos. Ha estat una excursió molt divertida.

Sisè d'Educació Primària

ESCOLA NOVA

Vos mostram l'evolució de les obres de la nova escola. Cada vegada falta menys!

HALLOWEEN

Els nins i nines de l'escoleta també hem celebrat Halloween, aquest festival anglosaxó que cada any està més present a les nostres vides.

Els nostres mestres, en Xavi i na Pilar, ens han explicat com es celebra aquesta festa en aquells llocs. Ara ja sabem el que és una "pumpkin", els nins de P-4 n'hem feta una triant-ne entre quatre possibles: "angry", "tired", "sad" i "happy" "pumpkin". Els nins de P-5, com que som un poc més grans, hem fet un "Halloween mobile"... Sabeu quins són els personatges del nostre món? Doncs, com no podria ser d'una altra manera: un "monster", un "ghost", una "witch" i, com no, una "pumpkin".

Els nins de P-5 també hem après un "Halloween poem" que diu així:

Hey, ho! For Halloween,
when all the witches can be seen.
Some are black,

Yolanda

Leonor

HALLOWEEN PUMPKIN

SAD

Júlia

HALLOWEEN PUMPKIN
ANGRY

ANGRY

Joan

NADAL 2005-2006

Així diu una Nadala d'un poblet del sud de l'illa:

*Som a Nadal
No ho oblidis
Estotjat un somriure
Som a Nadal
I també una bella cançó
Pels qui ningú estima*

I és que ja s'hi poden posar davant tota casta de torrons, que no hi ha res més dolç que una cançó. Com les que cada any, preparen i interpreten amb moltíssima il·lusió els nostres alumnes, tant se val si surt un gall o qualque tonada no es recorda bé, l'important és aquell somriure que a tots se'ns escapa en veure'ls actuar.

Enguany el repertori elegit és:

Educació Infantil

3 anys: *El rabadà* i POESIA

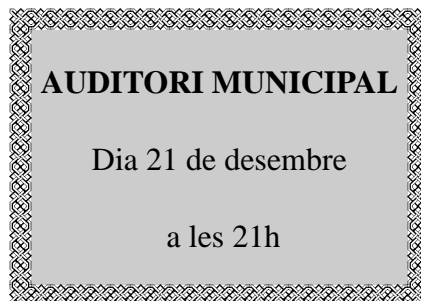
4 anys: *El dimoni escuat*

Bona nit i POESIA

5 anys: *Fum, fum, fum*

Allà en el pessebre

INSTRUMENTAL i POESIA

Educació Primària

1r Primària: *La Pastora* (popular)

2n Primària: *L'Àngel i els pastors*

3r Primària: *L'estable de l'amor*

Lletra: Biel Bordoy

Música: Francesca Adrover

4t Primària: *Christmas is all around*

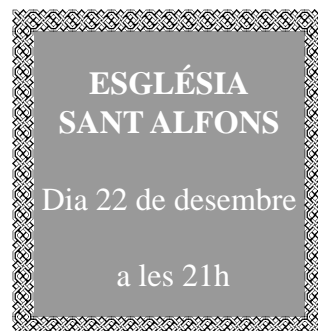
Música: BSO Love Actually

5è Primària: *El senyor ve*

Lletra: Biel Bordoy

Música: Grup ABBA

6è Primària: *Last Christmas*

Educació Secundària

1r ESO: *Fred Nadal* (**flauta**)

Música: Francesca Adrover

2n ESO: *Greensleeves* (**flauta**)

3r ESO: *Quan somrius*

Autor: Josep Thió

4t ESO: *Adeste*

Grup instrumental: *BLANC NADAL*

Clarinet:

Bel Mª Alonso, Catalina Orfí i Teresa Tauler de 4t ESO i Maria Mesquida de 3r ESO.

Flauta travessera

Mª Mercè Medina de 3r ESO, Francisca Muñoz de 4t ESO i Margalida Monserrat de 5è Primària.

Trompeta:

Jaume Bennasar 1r ESO.

Guitarres:

Manel Mula de 2n ESO, Laura Monserrat de 3r ESO i Joan Binimelis de 4t ESO.

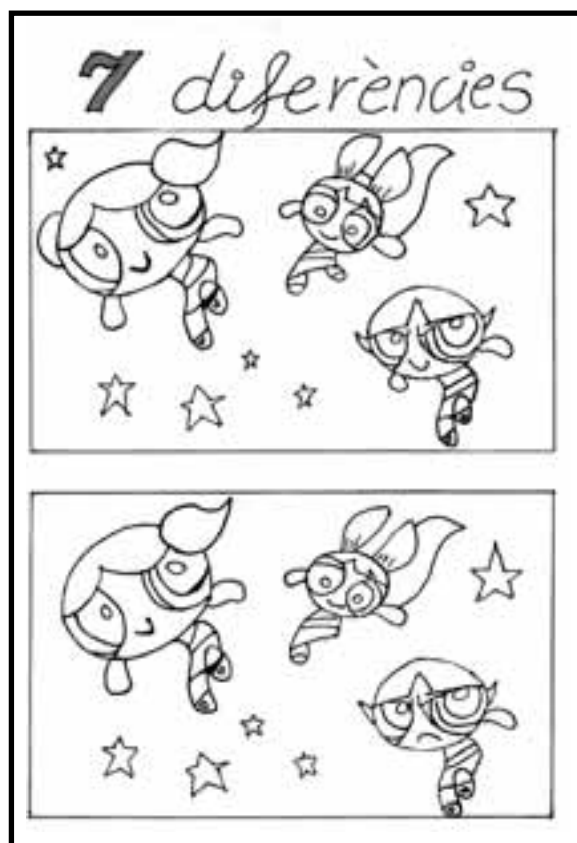
Saxòfon:

Miquel Obrador de 4t ESO, Guillem Mas de 5è Primària i Carles J. Medina de 4t Primària.

Percussió:

Miquel Antich de 6è Primària i Dani Illán de 1r ESO.

Passatemps

SOPA DE LLETRES

ESCOLA
LLIT
REGLA
ESTANT
SABATES
LÀMPARA
RADIO
CADENA
FOTOS
BOLIGRAF

E	S	C	C	A	D	E	N	A	E	L
K	S	L	À	M	P	A	R	A	S	J
Z	P	C	T	L	G	J	P	G	T	Ó
S	S	P	O	Z	R	Ó	À	L	A	S
E	P	G	F	L	L	I	T	R	N	P
T	R	E	G	L	A	J	À	Z	T	J
A	O	P	G	S	R	P	L	O	E	G
B	C	Z	O	L	O	R	I	L	R	Z
A	À	T	O	P	Ó	R	À	D	I	O
S	O	G	J	Z	G	F	G	L	A	P
F	B	O	L	Í	G	R	A	F	R	À

SUDOKU

6			9		3			8
		7	8		2	5		
	9		7	1	6			3
	2							7
		5					3	
	8							5
	3		4	7	8			2
		1	2		5	4		
2			3		1			7

QUADRE DE CÀLCUL

	+		+		=9
x		+		-	
	+	5	:		=3
:		-		+	
:	-		x		=4
=2		=4		=3	

El fantasma del senyor Qhara

Era una nit obscura i plovia. Mirant la pluja lentament des de la meua finestra, veient com queia gota a gota l'aigua. De sobte va començar una tempesta espantosa. Vaig veure una ombra que apareixia al pati de la meua casa. La porta de l'entrada va començar a relliscar. Vaig anar a la cuina a cercar un tassó d'aigua i quan em vaig girar vaig veure una ombra que anava cap a l'habitació dels meus pares. Vaig pegar un crit, els meus pares van encendre el llum i em van enviar a la meua habitació. Vaig pensar que era una visió i em vaig tornar a ficar al llit. Aquesta vegada no mirava la finestra si no cap a la porta i no em podia adormir per la tempesta, quan de sobte va pegar un llamp devora la finestra, veia com una ombra s'anava acostant a la porta de la meua habitació. Vaig encendre el llum i no vaig veure res. Passaren unes hores i em vaig aconseguir adormir.

Al matí em vaig preparar per anar a l'escola i vaig contar a la meua millor amiga el que m'havia passat la nit anterior. Quan vaig acabar de contar-ho tot ella em va mirar amb cara d'impacte. Em va contar el que havia passat a la meua casa: van assassinar l'antic propietari de la casa el mateix dia que jo veia les ombres.

Continuarà...

Alba Monserrat Pérez. 1r ESO

El passat 21 d'octubre l'alumnat de segon d'E.S.O. vàrem fer una excursió al diari "Última Hora". Quan vàrem arri-

bar a la redacció, tots teníem molta fam, Així que els professors ens varen dir que féssim una berenada ràpida. En acabar de berenar ens dugueren a una sala amb cadires per a tots, ens varen fer seure i ens donaren una llibreta i un bolígraf a cadascun.

Després, sobre les deu del dematí el director del diari Balears, El Senyor Joan Riera ens va explicar el món periodístic a les Illes. Poc després ens convidaren a apuntar-nos al club dels joves periodistes de les Balears i tot seguit van començar les preguntes. Més tard, visitàrem les instal·lacions de preimpresió i impressió del Grup Serra, sobre les onze i mitja l'autobús ens desplaçà fins al Polígon de Son Castelló, on vàrem visitar els mitjans audiovisuals del Grup Serra. En grups de quinze recorreguérem els estudis d'Última Hora Ràdio i el plató d' M7 televisió de Mallorca. Però el més divertit estava per passar, en el tercer grup que va entrar a les instal·lacions, un poc menys nombrós que els anteriors, hi hanava na Jenifer Cano Sierra que, poc després va ser l'encarregada de representar al col·legi Sant Alfons en directe a la ràdio per parlar de la religió a l'escola. Quan va acabar la visita l'autobús ens va dur a prop del parc de la mar i anàrem caminant fins a la plaça Major on ens varen deixar quasi una hora per dinar i anar de compres. Va ser molt divertit! Per cert el dimecres següent van sortir fotografies de la visita al diari Balears.

Yaiza Adrover Parapar 2n E.S.O. A

EXCURSIÓ A PALMA

El passat 16 de novembre els alumnes de 3r d'ESO vam anar d'excursió a Palma a veure dues exposicions. La primera fou una exposició dels objectes que empram normalment per poder fer les nostres activitats quotidianes, com ara alimentar-nos, reproduir-nos, etc. Però de diferents llocs d'arreu del món. Vam poder veure que cada país adapta l'objecte als seus costums, poder econòmic, i vam poder comprovar que, un mateix objecte pot variar molt d'un país a un altre.

Després anàrem a la Fundació Joan Miró, on poguérem veure l'estudi que emprava a Mallorca Joan Miró, on relata les seves darreres obres. Tot i que nosaltres en realitat hi vam anar per veure l'exposició que hi havia de na Mònica Fuster. Va estar molt bé, ja que no fou la típica exposició de quadres pintats damunt tela, sinó que emprà una tècnica poc utilitzada fent servir la música i el joc de llums. També utilitzà la tècnica d'on es diu que sorgí el dibuix, posant un objecte i pintant la seva ombra.

Un cop ja havíem acabat la nostra tasca, anàrem a dinar a Porto Pi, on com ja és habitual en una excursió, ens deixaren una mica de temps lliure per fer un voltó i inclús aprofitar i fer qualche compra. I per cabar, devers les 15:30 tornàrem cap a casa, Felanitx.

Laura Monserrat Vicens. 3r ESO B.

I havia dues veïnes i una li diu a l'altra:

- Ai veïna, em sap greu que la meva gallina hagi destrossat el seu jardí...
- No es preocupi perquè el meu cà s'acaba de menjar la seva gallina.
- Mira que bé, ara el meu cotxe acaba de matar el seu ca...

La profesora diu a en Jaumet:

- Per què arribes tard?
- Pel cartell del carrer.
- Quin cartell Jaumet?
- El que diu: "escola aprop vagi lentament"

Doctor, doctor tinc un problema: cada cop que bec cafè em fa mal l'ull.
-Has provat mai de treure la cullera de la tassa?

En què s'assembla una bruixa i un cap de setmana?

Que tots dos passen volant.

Un mosquit diu al seu pare:

-Papa, puc anar al circ?

-Sí però vés alerta amb el aplaudiments.

Quin es el sùmmum d'un cementeri?

-Tancar perquè s'ha mort l'encarregat.

*No sabes lo fácil que es recordar historias viejas
Cuando abres los ojos i solo ves rejas.*

*No hay ningún ladrillo que se mueva
Ni nada para arrojarme
Del presidio estoy, empezando a hartarme*

*Estoy aquí por una cosa que no he hecho
Por eso, mi corazón late fuerte en mi pecho
Si no para de latir le hago parar yo.
Me corto con el cuchillo o me clavo el tenedor*

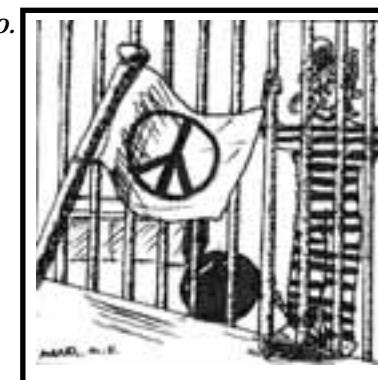
*Dame la libertad!
Dame la libertad!
si no, me corto las venas i ya esta.*

*Dame la libertad
Paga la fianza, se un buen amigo
Si no es así, tendrás pesadillas conmigo.*

*No sabes como añoro
Ir a comprar el pan
coger mi Polo
e irnos a fumar un porro.*

*Pesadilla en la nación
Se profunda mi desesperación
Yo no maté a ese animal,
era él el criminal.*

DAME LA LIBERTAD!!!

Lletra Original: Juan Sanz Villanueva
Il·lustració: Manel Mula Ferrer . 2n ESO A.

ES POU DE SA LLUNA

Diuenge dia 27 de novembre assistirem a l'estrena de l'obra *Es pou de Sa lluna*, composta per Derek Bourgeois a partir de l'argument de la *rondaia* mallorquina homònima i interpretada per una banda de música de Felanitx més professional que mai. Però aquesta fita musical amb motiu de Santa Cecília no fou només una magnífica demostració instrumental i artística ni el refermament de la genialitat del seu autor. Es barrejà en aquesta feina una interpretació teatral ideada i dirigida per Margalida Estelrich i posada en escena pels nins i nines del Taller de Teatre Es Lledoner, que engrescaren des del primer moment el públic que no cabia dins de l'Auditori Municipal.

Tot i que no era la primera vegada que els músics de la banda tocaven una peça nova composta pel seu director, les dificultats diverses a l'hora de coordinar els instruments de vent i la percussió per sostreure sons evocadors de cada una de les escenes de la *rondaia* va esser, des dels primers assajos al mes de setembre, un repte per assumir. Però el resultat dels esforços superà àmpliament qualsevol expectativa: ja des de l'obertura de la peça els músics posaren tots els seus sentits i el pentagrama els conduí cap a un camí de sonoritat magistral. La conjunció entre la batuta experta del director i els músics de la banda esdevingué perfecta i ens oferiren una clausura de la peça tan emotiva i amb tanta força que va esser impossible que l'espectador no caigués en un estat d'emoció i gaubança que feia caldfreds.

Quant al taller de teatre Es Lledoner, tot d'una que s'acceptà la proposta de treballar per segona vegada amb la banda de música de Felanitx, ja es posà en marxa tota la tramoia. Na Margalida Estelrich començà a distribuir les tasques i posant imaginació i molt de coratge acon-

seguí que la trentena de nins i nines d'entre vuit i onze anys s'ho passassin d'allò més bé damunt l'escenari. El bon treball fet per aquesta jove directora quedava de manifest des del moment en què els primers llums parpajaven sobre l'escenari: els petits grans actors, vestits amb dissenys molt de *rondaia*, assumiren cadascú el seu paper i des de l'ovella més despistada fins al rei més poderós delitaren un públic que no tenia prou mans a l'hora dels aplaudiments. Aquesta part escènica es complementava amb la veu d'una narradora que anà contant la *rondaia* original entre les pauses que oferia la música i permetia a l'espectador entendre cada una de les escenes representades.

Malgrat la gent que no hi va caber o hagué d'estar dreta durant més d'una hora, l'espectacle fou únic i digne de recordança. Enhorabona a tots els qui s'hi implicaren.

Jerònima Muñoz Pomar

El Tagrugby: la iniciació sense contacte

El Tagrugby és una modalitat adaptada del rugby per acostar el nostre esport als col·legis. És un nou esport, molt dinàmic i motivant. Es juga amb un cinturó que duu unes cintes adhesives laterals que cal arrencar per aconseguir la pilota. Aquesta modalitat està molt estesa a Anglaterra on ja existeixen 13.000 escoles de Tagrugby. És un joc ideal per a l'aprenentatge ja que no existeix contacte entre els jugadors i permet que nens i nenes juguin junts. En l'actualitat existeixen 8 escoles municipals a Palma de Mallorca i 1 a Eivissa que practiquen Tagrugby. A través de la Federació Balear de Rugby s'està dotant els centres d'Educació Secundària de Palma de Mallorca amb el material per poder jugar (cinturons de Tag) En les primeres etapes de l'aprenentatge utilitzarem el Tagrugby per aprendre els principis fonamentals del joc.

Actualment ja tenim un equip de tagrugby a Sant Alfons. Aquest equip està format per nens i nenes de 1er fins a 3er d'ESO. Competiran en el campionat de Mallorca contra 10 Instituts de Secundària tots ells de Palma.

Animau-vos !! descobriu un nou esport molt divertit i on tots els jugadors/es són necessaris i importants per a l'equip

Departament D'Educació Física

TALLER DE TEATRE DES LLEDONER

El taller de teatre ha començat amb més fua que mai. Enguany està de festa ja que celebra el cinquè aniversari i volem tirar la casa per la finestra, o al manco fer molta bulla. La primera representació ha estat una "macroobra" que aglutinà més de cinquanta músics i trenta actors. Aquest espectacle escènic- musical es duqué a terme en col·laboració amb la banda de música de Felanitx. Derek Bourgeois, el director, ha fet una música expressa per a aquesta obra, un text de les rondalles de Mn Alcover que Jerònima Muñoz va dir amb la seva veu magistralment modulada que ens és com una carícia de vellut. Els nins i nines del grup de teatre de tercer de primària fins a sisè (un total de trenta) la rvaren representar amb esforç i il·lusió. Són moltes hores de preparació les que hi hem invertit. Esperam que us agradàs. La resta de grups de teatre tampoc no estan aturats, els de l'escoleta preparen una obra de conillets i els fa moltes ganes representar-la davant el públic. Els del grup d'ESO han anat a Barcelona la primera setmana de desembre, és la tradicional visita al Teatre Lliure i al Teatre Nacional. A més, són a punt d'estrenar "Conte de Nadal" de Dickens. Més obres projectades són: "En Joan Petit", amb els de primer i segon de primària, "EL raim i la guineu" amb els més grans... . El taller de teatre bull i us vol escalfar amb les seves representacions cercant sempre aquella rialla màgica i l'aplau-diment que ens suposa el mi-lor pagament. Us esperam. Molta merda!

Margalida Estelrich Obrador

PREVENCIÓ DE DROGODEPENDÈNCIES.

ENTREVISTA A BARTOMEU CATALÀ

Aquest curs el nostre centre posarà en marxa un Programa de Prevenció de Drogodependències adreçat a l'alumnat d'ESO. Concretament es tracta del Programa "Entre Tots" promogut des de l'entitat Projecte Home, per la qual cosa hem cregut interessant assabentar-vos una mica de la seva història i funcionament.

Projecte Home Balears va néixer l'any 1985 promocionat pel Bisbat de Mallorca i la Conselleria de Sanitat del Govern Balear, amb el suport d'institucions privades de Mallorca.

S'opta per aquest programa perquè es educatiu-terapèutic, sense ànim de lucre, aconfessional i apolític, obert a totes les persones amb problemes de drogues o altres dependències i els seus familiars. El punt de partida no és la droga, sinó la persona com a protagonista de la seva rehabilitació. L'objectiu global dels propis programes és que la persona passi de la dependència de les drogues a l'autonomia personal. El procés implica tres elements: **drogodependent, família i centre.**

Projecte Home Balears, desenvolupa la seva activitat a les Illes Balears acollint a persones amb problemes de dependències sense distinció de nacionalitat, raça o creença. Pertany a la Federació Mundial de Comunitats Terapèutiques (WFTC), membre consultiu del Consell Econòmic i Social de les Nacions Unides.

Projecte Home compta a les Balears amb diferents centres i programes. L'associació ha rebut nombrosos reconeixements de diferents entitats tant públiques com privades

Aquí a les Balears, el capdavater de l'associació és Tomeu Català, qui amablement ens ha permès robar-li una estona del seu temps per a realitzar l'entrevista que a continuació us presentam.

1ª. Quins motius el dugueren a entrar dins d'aquest món?

Ja de jove m'interessaven els llibres i les pel·lícules que tractaven aquestes temàtiques. Després, fa uns trenta cinc anys, vaig viatjar a Amèrica i allà vaig conèixer projectes i grups d'intervenció per drogodependents. Aquí a Mallorca en aquells moments ja hi començava a haver-hi problemes de consum, i des del bisbat m'encomanaren la tasca d'un projecte d'atenció i prevenció.

Jo som pedagog, i sempre havia fet feina dins el camp de l'educació i tant a Barcelona com a Capdepera vaig viure també aquesta problemàtica amb alguns alumnes.

2ª. Ens podria explicar com és finançada una empresa de l'envergadura del Projecte Home?

Rebem financiació des de diverses fonts:

Per una part d'entitats públiques (Ministeri d'Afers Socials i Treball...) tant perquè ells ho requereixen, ja que és una necessitat social, com perquè tenen l'obligació de fer-se'n càrrec.

Ajudes des de la Unió Europea; per aconseguir-les presentam una sèrie de projectes.

A la vegada també rebem una importantíssima ajuda des del Govern Balear; el centre de les Sitjoles a Campos, és propietat de la Conselleria.

Tenim assignats convenis amb diversos ajuntaments de Mallorca, així com amb els tres Consells Insulars.

Comptam també amb ajudes privades i d'institucions diverses com bancs, caixes d'estalvi i empreses privades.

A la vegada s'organitzen actes socials benèfics per tal de recaptar fons (sopars; està previst un partit de tennis Moyà - Nadal a benefici de la fundació Vicenç Ferrer i Projecte Home). També disposam de recursos propis com la producció de l'hort de ses Sitjoles.

3ª. Quina relació manté amb els organismes públics?

És una relació de complementarietat; però cal dir que nosaltres, ja des de l'inici del projecte ens vàrem declarar partidistes i aconfessionals, però sempre tenint una forta voluntat de col·laboració i unes bones relacions amb les institucions. En un primer moment ens varen proposar passar a formar part del cos de funcionaris, però tinguérem clar que aquest no era el camí. Actualment som uns vuitanta treballadors a temps complet (psicòlegs, pedagogs, metges, assistents socials ...). Però tot és blanc i oficial, d'una gran transparència, estam auditats per E & Y. Comptam també amb uns dos-cents trenta voluntaris que transmeten un missatge de gratuïtat molt important per les persones que vénen a rebre tractament.

4ª. Quins requisits són necessaris per a poder entrar en el Projecte Home?

Sobre tot VOLER fer un procés de rehabilitació. Quan una persona arriba aquí se li fa un estudi mèdic, judicial, etc. No és discrimina a ningú per cap tipus de raó, no posam cap trava, tan sols els ensenyam a afrontar la seva situació.

5ª. Hi ha una llista d'espera per poder entrar-hi?

Al PH no hi ha llista d'espera, a collim totes les persones que arriben aquí, però sí que a vegades s'ha d'esperar en aquells serveis que impliquen internament. A Son Dureta, hi havia quatre places per problemes de drogodependència (actualment fora de servei) i ara nosaltres en tenim dotze, al Centre de Contenció de Binissalem.

6ª. Amb quins centres comptau actualment, i quin projecte duis a terme?

Tenim el que anomenam Programa Tradicional que consta de tres centres: ses Sitjoles a Campos, el Centre d'Acollida a sa Vileta i el Cen-

tre de Reinserció del carrer Campaner. Després tenim el Programa Arrels que es du a terme aquí mateix; el centre d'Horabaixa, adreçat a aquelles persones que tenen una drogodependència, sobretot a la cocaïna, i acudeixen al programa després de la feina; la Casa Oberta (comunitat terapèutica) a Binissalem; Andana, centre de contenció també a Binissalem. Llavors hi ha el Projecte Jove que consta de tres programes: per a al.lots de dotze, tretze i catorze anys, l'anomenam Ciberjove.com, llavors el Programa de Dia on també es fa Garantia Social i el Programa d'Horabaixa. En el Pinaret tenim el Programa Llum que dona suport al treball del centre. A la presó hi ha un programa i un projecte en marxa. També treballam a Eivissa i Menorca. I no ens podem oblidar tampoc de tot el Programa de prevenció.

7ª Quin creu que és el principal motiu per iniciar-se en la droga?

Jo primer vull que siguin els joves els que es plantegin aquesta pregunta. Sempre els dic que una persona viva, intel·ligent, no necessita la droga per viure. Avui en dia, la publicitat i els traficants han fet creure als joves que el cannabis és menys perjudicial que el tabac i això és una gran mentida. Ara ha augmentat el consum del tabac per part de les nines. Però també és cert que estam substituint el tabac pel cannabis.

8ª Quines són les vies d'arribada al PH?

Arriben aquí per diferents motius. A vegades és la mateixa persona que creu que ja ha tocat fons i és hora de trobar una solució, d'altres vénen empeses per la família i d'altres per via judicial.

9ª Quina és la droga que té més addictes aquí, a Mallorca?

El cannabis, l'alcohol i ara també la cocaïna.

10ª Quina és la més resistent a la desintoxicació?

La desintoxicació física és la més fàcil, però la dependència psicològica és més difícil. Hi ha persones que arriben aquí després de deu o quinze anys consumint i per tant necessitaran tota una reestructuració personal, hauran de rompre amb l'ambient i els companys... això és el que és difícil d'aconseguir.

11ª. Quines fases de tractament se segueixen?

Això depen sobretot de la persona, de l'edat, de l'addicció... cada cas és especial. Actualment ens trobam amb politoxicomanies.

12ª Quina influència creu que tenen els amics tant per iniciar-se com per deixar l'addicció?

El grup d'amics és decisiu, el jove vol ser igual que els altres. Nosaltres els ensenyam a saber dir que no i a plantar cara. És important crear ambients saludables d'oci i de temps lliure.

13ª. Quin factor pot ser més decisiu a l'hora de deshabituarse?

Trobar-se en un ambient en què no se'l jutgi, que se'l respecti i valori, perquè ell és comenci a valorar i estimar. El gran problema dels drogodependents és una autoestima molt baixa, i fins que no ho han superat és molt difícil deixar de consumir.

14ª. Quin tant per cent torna a reincidir i per quin motiu?

Això depèn del procés que ha fet. Un mes de tractament no és suficient per aconseguir la reestructuració personal de què parlàvem. Una persona que acaba el procés (de dos a tres anys de tractament) està comprovat que un 92,8 per cent no torna a reincidir, però acabar aquest tractament no és gens fàcil. El gran problema és l'estil de vida que estan avesats a dur i la manera que tenen d'enfrontar-se als problemes. Si tornen a reincidir és perquè no han acabat el seu procés, han de ser capaços de refer la seva vida i això és molt difícil.

I per acabar, que els diria a les famílies d'avui en dia, respecte al problema de la prevenció del consum de drogues?

Jo els diria que l'educació és molt complicada però a la vegada molt senzilla. Hi ha una frase clau: transmetem el que vivim. Si jo visc dins la por, la sobreprotecció, la debilitat ... això serà el que els fills aprendran. Si en canvi veuen uns pares forts, que saben fer front a les dificultats, que creuen que la vida val la pena, que té sentit, ho transmetran als fills, però no com si fossin éssers superiors sinó com a persones normals.

I aquelles famílies que ja tenen un fill o una filla amb problemes, què poden fer?

Bé, aleshores aquí, en el Projecte Home tenim un programa exclusiu per a les famílies, per exemple el Programa A Temps i un altre que està en projecte.

També és vera que famílies exemplars poden tenir fills amb problemes, ja que la influència dels pares sobre els fills disminueix a mesura que és van fent grans, per tant la responsabilitat no és tota dels pares, també hi ha la responsabilitat dels fills, ells fan el seu camí i segueixen el seu procés. És important diferenciar quina és la responsabilitat dels pares i quina la dels fills. I després també influeix l'ambient on es mouen, els amics... són molts de factors però els joves han d'aprendre també a decidir el que volen fer amb la seva vida.

Moltes gràcies per la seva amabilitat i pel temps que ens ha dedicat i sobretot enhorabona per aquest gran projecte que duis entre mans.

Bartomeu Català

bcatala@projectehome.com

"Que ho és de bo de fer comparèixer quan tot va bé i que ho és de difícil quedar-hi quan no hi va. Per ser capaç d'estar-hi sempre, només és pot fer des de la senzillesa i la humilitat."

Tardor 2005
Departament de Suport

UN NOU PROGRAMA FORMATIU COMEN'A A SANT ALFONS: AUXILIAR DE PUERICULTURA

Aquest curs, 05-06, s'ha iniciat en el nostre centre un nou Programa Educatiu que passa a enriquir l'oferta formativa de la nostra comarca. Es tracta d'un **Programa d'Integració Social i Laboral (ISLA)**, aquests tipus de programes van destinats a totes les persones d'entre 16 i 21 anys (excepcionalment fins a 24 anys) que no han obtingut el Graduat en educació Secundària Obligatòria, no tenen titulació acadèmica superior al Graduat escolar ni cap titulació professional . Els desenvolupen les entitats i associacions empresarials sense finalitat de lucre i els ajuntaments; tenen una durada d'un curs escolar (un mínim de 990 hores) i un cop superada la part de formació en el centre educatiu, l'alumnat ha de realitzar la part de formació pràctica en centres de treball, segons la modalitat en què es desenvolupi el programa .

Concretament, al nostre centre realitzam la modalitat d'**Aula Professional** i es desenvolupa el perfil d'**Auxiliar de Puericultura**. Els principals objectius d'aquest programa són:

1. *Oferir una formació professional en l'àmbit de l'atenció a la infància, que faciliti la inserció laboral dels joves.*
2. *Adquirir hàbits d'ordre, puntualitat, higiene, responsabilitat i autodisciplina.*
3. *Interpretar instruccions de treball, responsabilitzant-se de la tasca encomanada i planificant amb autonomia la seva realització .*
4. *Analitzar, comprendre i descriure les tècniques, els mètodes, els materials i els equipaments utilitzats en la pràctica professional.*
5. *Adquirir actitud de cordialitat, empatia i de servei a l'usuari, realitzant les activitats professionals amb eficàcia i de bon grat.*
6. *Utilitzar correctament la simbologia i la terminologia específica de l'àrea per assolir una expressió i comunicació correctes amb l'usuari, els seus familiars i altres professionals.*
7. *Conèixer la normativa laboral del sector.*
8. *Conèixer, aplicar i respectar les normes de seguretat i higiene.*
9. *Adquirir confiança en la seva pròpia capacitat, les possibilitats professionals i la motivació respecte al seu desenvolupament professional i personal mitjançant el treball i la formació.*

En acabar el programa l'alumnat rebrà un certificat amb les qualificacions obtingudes a les àrees i els mòduls que estableix la normativa vigent, que els capacitarà per accedir al món laboral i exercir tasques d'acord amb el seu nivell de qualificació. A la vegada també podran prosseguir els seus estudis de Formació Professional específica si superen la prova d'accés a cicles de grau mitjà, en la qual es tendran en compte les qualificacions obtingudes en el programa.

Actualment a les Illes aquest Programa Formatiu només es realitza a Palma, a Alaior i, aquí a Felanitx, al nostre centre.

Cal dir que el màxim d'alumnes que es poden matricular en aquests tipus de cursos, és de 15, ja que es pretén que tots puguin rebre una atenció al més personalitzada possible.

Actualment tenim un total de 12 alumnes que realitzen el programa, són els següents:

Carmen Amate

Rosa Maria Caballero Zamora

Estefania Garcia Sierra.

Maria Angeles Gutierrez Morcillo

Soumia Karim

Ghariba Mansouri

Laura Martínez Huertas

Marina Mercadal Simonet

Miquel Angel Monserrat Pérez

Alejandra Pérez Gómez

Estefania Rosa Jiménez

Carme Sierra Escobar

Tots ells, una vegada superada la seva formació teòrica, passaran a realitzar les pràctiques a diverses escoletes de la nostra comarca.

El professors encarregats de portar a terme aquest nou programa són :

Antoni Vicens Massot

(Direcció i Coordinació)

Miquel Angel Vicens Siquier

(Arees de formació professional
Específiques i informatica)

Jaume Barceló Coronado

(Area de Formació Bàsica)

Catalina Moll Duran

(Tutoria i orientació laboral)

Professors Aula de Puericultura

LA NOVA GRESCA EDUCATIVA.

José Antonio Marina.

José Antonio Marina és un filòsof i escriptor nascut a Toledo l'any 1939. A part del temps que dedica a l'escriptura i a la investigació filosòfica, també ha treballat com a professor de Filosofia en un institut d'Educació Secundària de Madrid.

Els temes que podem trobar a les seves obres estan tractats de manera que estiguin a l'abast de la majoria de lectors interessats, centrant-se sobre tot en la teoria de la intel·ligència, la *fenomenologia* i la lingüística. Entre les seves obres, podem destacar especialment *Teoría de la inteligencia creadora* (1995), *Ètica para náufragos* (1996), *El laberinto sentimental* (1998), *Diccionario de los sentimientos* (1999), *El misterio de la voluntad perdida* (1998), *El vuelo de la inteligencia* (2000), *La lucha por la dignidad: teoría de la felicidad política* (2000), *La selva del lenguaje* (2002), *El rompecabezas de la sexualidad* (2002) i *Dictamen sobre Dios* (2002).

Gràcies a la seva tasca continuada, ha estat mereixedor de premis com el *d'Anagrama d'Assaig*, el Premi Nacional d'Assaig, premi al millor llibre de l'any que atorga la revista *Elle*, Premi del Periodisme *Andrés Ferret*, Premi *Juan de Borbón* al millor llibre de l'any, Premi *d'Economia DMR* i el premi *Giner de los Ríos* de la Innovació Educativa.

És molt habitual trobar-lo com a col·laborador en diferents mitjans de comunicació, tant premsa com ràdio o televisió. També imparteix nombroses conferències i cursos en congressos, universitats, empreses i associacions professionals.

Tota la seva trajectòria professional i investigadora ha significat que José Antonio Marina s'hagi convertit en un dels filòsofs més influents en temes de gestió i en un dels pensadors actuals més llegits i admirats.

Ja s'ha començat a escriure sobre educació. Espero que passem de la gresca al debat. L'ensenyança és un assumpte d'interès nacional, perquè la qualitat de la nostra convivència, fins i tot del nostre nivell econòmic, depenen en gran mesura del que es faci a l'escola. Aquest any hi ha set milions d'alumnes escolaritzats a l'ensenyança no universitària -entre els quals hi ha quasi 500.000 immigrants- i hi ha 583.000 professors. Són xifres aclaparants. Tothom sap que les avaluacions internacionals donen seriosos crebants a l'educació espanyola, però és més difícil saber com sortir d'aquesta situació. Una vegada més es tria el camí més senzill i menys eficaç: canviar la llei. Esper que s'acabi la malaurada moda segons la qual cada partit quan arriba al poder pateix la concupiscència legislativa de fer la seva pròpia llei d'educació.

Escriu com a catedràtic d'Ensenyança Secundària profundament implicat en la millora del sistema educatiu per comentar alguns aspectes de la nova llei. M'agradaria que la gent que va a les manifestacions- que quasi sempre són en contra d'alguna

cosa- sàpiga en contra de què es manifesta. Els textos legislatius són plomosos, poc clars i gens apassionants. Les mobilitzacions en el carrer sempre es fan mitjançant eslògans que pretenen resumir en una frase assumptes molt complexos. Es va acusar la ministra Del Castillo de no haver debatut suficientment la LOCE i s'acusa del mateix la ministra San Segundo. L'educació és un Sísif trist.

He comparat acuradament les dues lleis per arribar a la conclusió que la nova és pitjor en algunes coses i millor en unes altres que l'antiga. Això vol dir que pot i ha de millorar en el debat parlamentari. Però els possibles progressos no justifiquen la confusió, el cansament i l'escepticisme produït per un altre canvi. A més, llegint ambdues lleis he recordat el comte Romanones quan deia: "No importa que l'oposició faci lleis amb la condició que em deixin a mi fer els reglaments. Hi ha moltes coses en els dos textos absolutament imprecises. Per exemple, les dues defensen- és clar!- la qualitat i la formació del professorat, però no indiquen com s'ha de fer. Estam igual que sempre.

En les lleis educatives s'han de

distingir dos nuclis de problemes: els tècnicament educatius i els ideològicament carregats. Començaré pels primers. Per augmentar l'eficiència escolar, què és millor? Fer una avaluació purament diagnòstica en finalitzar el quart curs (LOCE) o en finalitzar el segon curs (LOE)? Adoptar els diferents itineraris que proposava la LOCE a partir del tercer curs o la diversitat curricular a partir del quart curs que proposa la LOE? El que és important és que hem de resoldre l'objecció escolar dels alumnes que han de romandre obligatòriament a les aules fins a 16 anys, però no volen estudiar. La LOCE va introduir uns "programmes d'iniciació professional" als quals es podien incorporar els alumnes a partir de 15 anys. M'agradaria recuperar aquesta iniciativa.

Per donar-ne una de freda i una de calenta, crec que la introducció de "*l'educació per a la ciutadania*" és absolutament necessària. Ha d'esser el nucli central de l'ensenyança obligatòria. Tots pagam per formar ciutadans, no per formar mà d'obra. També és bo que la LOE promogui el compromís educatiu amb les famílies. L'èxit de l'escola depèn del que es faci a casa. En

canvi, no em sembla bé que es pugui passar d'un curs a un altre amb tres assignatures suspeses o que, si he entès bé la llei, no hi hagi exàmens de recuperació- "*de setembre*", per entendre'ns -. S'ha de tenir en compte que la implantació de l'horari continuat ens deixa molt poc temps per a les classes de suport. Esper, per descomptat, que s'elimini la disposició addicional que autoritza la vaga de l'alumnat. És un tic demagògic sense sentit. Em sembla important que s'insisteixi en l'autonomia dels centres i en el seu projecte educatiu. Però el més difícil és "*passar de les Muses al teatre*", de la llei a la realitat. En general, els centres privats varen treballar més en el seu projecte educatiu que els públics. Esper que això no torni succeir.

Aquests són problemes pedagògics sobre els quals ningú no té una solució infal·lible. El que funciona en uns països no funciona en altres, i fins i tot allò que seria magnífic en unes zones, en altres esdevé un desastre. Per aquest motiu hauríem de ser més flexibles i deixar que els centres proposassin una o altra alternativa per poder comprovar quina funciona millor. La solució més ràpida del problema educatiu es

troba en una eficaç i innovadora gestió dels centres, que han de ser una concentració de talent.

Però el que crespia els ànims són els problemes ideològics. Sobretot la relació entre l'ensenyança pública i l'ensenyança privada, l'assignatura de Religió i la llibertat d'elecció de centre. L'article 27 de la Constitució reconeix la llibertat d'ensenyança, el dret dels pares que el seus fills rebin formació religiosa, la llibertat de creació de centres docents amb el seu propi ideari educatiu i l'obligació d'ajudar aquests centres. Aquesta ajuda es va concretar en la LODE de 1985 mitjançant un sistema de concerts que funcionà tant bé que en 1995 la CONCAPA va considerar que el vell problema de la llibertat d'ensenyança estava resolt. Què ha succeït des de llavors?

La LOE reconeix que el "*servei públic*" educatiu es farà a través de centres públics i privats concertats, que són centres amb funció pública, però de gestió privada. Queden tanmateix a l'aire, pendents de reglamentacions posteriors, les normes bàsiques d'aquests concerts i la quantia dels mòduls. Això inqui-

eta els centres concertats perquè la seva supervivència no està suficientment garantida. Crec que alguns retocs en la llei permetria tranquil·litzar-los.

Però anem al fons del problema. L'existència de l'ensenyança concertada perjudica l'ensenyança pública? Sense cap dubte, els doblers que van a la concertada podrien anar a la pública, però aquest fet no asseguraria la millora de l'ensenyança. A Espanya, l'escola concertada té aproximadament un 30% de l'alumnat, percentatge molt alt en comparació amb els altres dels països del nostre entorn. Però no hem d'oblidar que el nostre país tenia un dèficit tradicional en escoles públiques que el van resoldre durant segles les escoles privades, fonamentalment les religioses. Necessitam una educació pública potent i de qualitat. És un assumpte prioritari perquè és l'única que pot assegurar el dret a l'educació de tot el món i a qual-sevol lloc. L'interès per obrir col·legis concertats en zones conflictives o rurals és molt escàs. Però, al mateix temps, convé aprofitar- i si m'apuren, fomentar l'existència de centres concertats, amb un finançament anàleg al que tenen els centres públics.

Amb la condició que siguin escrupolosament les mateixes normes de selecció d'alumnes i es prohibeixi expressament que els concertats tinguin fonts paral·leles de finançament -per exemple, quotes als pares-, que al final es converteixen en formes emmascarades de selecció. És un encert fomentar la creació d'escoles cooperatives.

Per què em sembla important que existeixin centres concertats, si aconsegueixen aquestes condicions? Perquè ens permetran avaluar l'eficiència del sistema públic, que és el que ens interessa a tots. Si un centre privat, amb el mateix finançament que un de públic, funciona millor, haurem d'aprendre d'ell. Si hi hagués una demanda de centres concertats major que de centres públics, s'hauria d'analitzar quina n'és la raó. S'ha de tenir en compte que l'ensenyança pública- inclosa la universitària- té un sistema de funcionaris que pot esser de gran ajuda o una enorme rêmora per al sistema. La llibertat d'elecció de centres estableix una competència entre l'escola privada i la concertada. Si no és una competència deslleial, benvinguda sigui. L'escola pública no es defensa amb manifestacions, sinó

elevant-ne la seva qualitat. Tant de bo l'escola pública fos tan formidable que la demanda d'escoles concertades desaparegués. Però en aquest assumpte s'ha d'escoltar la demanda, que pot esser una avaluadora implacable.

L'altre assumpte disputat és l'assignatura de Religió. La LOCE havia imposat una assignatura anomenada Societat, Cultura i Religió, amb dues opcions de desenvolupament: una de caràcter confessional i l'altre de caràcter no confessional. La solució no em semblava bona perquè no estava elaborada amb criteris pedagògics, sinó per resoldre el problema de l'ensenyança confessional. Per tal que no estàs sola, n'hi posaven una al costat. El que fos. Crec que un adolescent ha de tenir coneixements sobre religió. La molt laica França ho està discutint en aquest moment. El govern va encarregar un dictamen a Régis Debray sobre la conveniència d'introduir l'ensenyança religiosa dintre del currículum laic i la resposta va esser afirmativa. És difícil, però, decidir quin hauria d'esser el seu contingut, per descomptat no confessional. Aquest sí és un tema important des del punt de vista pedagògic.

Necessitam un laïcisme intel·ligent i una religiositat igualment intel·ligent. El polèmic paper que estan adquirint les religions en el món actual exigeix que els alumnes coneguïn objectivament el món de la religió i de les religions amb rigor, claredat i respecte, mostrant les llums i les ombres del fenomen religiós, assenyalant la seva relació amb el context ètic que defensa les religions, però també les limitacions i deixant als alumnes a les portes d'una ensenyança confessional que puguin acceptar o rebutjar.

La LOE eludeix entrar en el problema de l'ensenyança religiosa. Només diu que "*l'ensenyança de la religió s'ajustarà al que estableix l'Acord sobre Ensenyança i Assumptes Culturals subscrits amb la Santa Seu i altres entitats Religioses*". Les despeses aniran a càrrec de l'Estat. No es pot dir, doncs, que la llei estigui en contra de l'ensenyança religiosa. Tampoc no diu com s'ha d'organitzar, això és cert. Tot fa suposar que serà d'oferta obligatòria en els centres, voluntària per als alumnes i no avaluable. Em sembla una solució molt generosa. Si els pares temen que els seus fills no vagin a una classe no puntuable, és el

seu problema. Ja hem transferit massa responsabilitats parentals al sistema educatiu i transferir també la responsabilitat religiosa dels pares a l'Estat, em sembla excessiu.

Com comprovarà el lector, el tema és important i complex. Us deia al principi que ni aquesta llei ni cap altra no resoldran el problema educatiu, en el qual es mesclen assumptes socials, econòmics i culturals. Només s'aconseguirà si som capaços de recuperar l'ordidura docent de la societat civil. "*Per educar un nen fa falta una tribu sencera*", diu un savi proverbi. Per aquest motiu, perquè molta gent preocupada pel tema es demana I jo què puc fer? , perquè pares i docents es troben sols i impotents, perquè tots desconfiam de la capacitat dels polítics d'arribar a un pacte escolar, crec que hem de fomentar una rigorosa, tenaç i il·lustrada mobilització educativa de la societat civil. Elaborar una carta de deures educatius de totes les institucions, professions i estaments. En això estam. Si vostè vol col·laborar, pot enviar un correu electrònic a movilizacioneducativa@telefonica.net.

TAULA

Editorial	3
Notícies de l'escola	4
Participació dels alumnes d'infantil	
<i>A l'escoleta enfilam rosaris (1r Cicle)</i>	12
<i>Els bunyols (2n Cicle)</i>	13
Participació dels alumnes de primària	
<i>L'eclipse de Sol (1r A i B)</i>	16
<i>Bons propòsits per a Nadal (3r A i B)</i>	17
<i>L'eclipsi vist i sentit pels alumnes de 2n A.</i>	18
<i>Festa de les verges i els bunyols (2n B)</i>	20
<i>La serp i el ratolí (4t A i B)</i>	22
<i>Els alumnes de cinquè opinen (5è A i B)</i>	24
<i>Un dia a ciutat (6è A i B)</i>	27
DEPARTAMENT D'ANGLÈS	30
Participació dels alumnes de secundària	
<i>Passatemps</i>	34
<i>El fantasma del senyor Ohara</i>	36
<i>Excursió al diari</i>	37
<i>Excursió a Palma</i>	38
<i>Acudits i Poema</i>	38
Escola Nova	29
NADALES 2005	32
Es Pou de sa Lluna	40
DEPT. EDUCACIÓ FÍSICA: El Tagrugby	42
TEATRE DES LLEDONER	43
DEPT. SUPORT: Prevenció de la Drogodependència. ..	44
AUXILIAR DE PUERICULTURA	50
La nova gresca educativa: José Antonio Marina.	52

Edició <i>Cooperativa d'Ensenyament</i> <i>"Es Lledoner"</i>	Impressió Impremta "LLOPIS"	Assessoria lingüística Antoni Maimó
Direcció Joan Xamena Antoni Vicens	Muntatge Joan Xamena Jaume Obrador	Col.laboracions Francisca Burguera M ^a Antònia Estelrich mestres i alumnes

E-mail: lledoner@lledoner.com

Felanitx, desembre de 2.005

VENDA DE MATERIAL INFORMÀTIC
SERVEI TÈCNIC A DOMILICI
INSTAL·LACIÓ DE XARXES I SERVIDORS
MANTENIMENT I APLICACIONS INFORMÀTIQUES
DISENY DE PÀGINES WEB
CONSULTORIA INFORMÀTICA
TELEFONIA
COMUNICACIONS I INTERNET
FOTOGRAFIA DIGITAL I REVELAT QUÍMIC

TENDA UPI MANACOR
C/ Capità Cortès, cantó Sebastià Rubí, s/n.
Manacor.
Tl. 971.84.49.36
www.upi.es
upimanacor@tiendasupi.com

U.P.I.
UNION PROFESSIONAL INFORMÀTICA